

Dosarul nr.3ra-1573/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Gr.Cazacu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Minciuna, V.Sîrbu, V.Mihaila)

DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând cererea de recurs declarată de Galina Donciu, reprezentată de
avocatul Iurie Mihalache,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Donciu
împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică, intervenient accesoriu Ministerul
Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului cu privire la anularea refuzului,

împotriva deciziei din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul depus de Galina Donciu, reprezentată de avocatul Iurie Mihalache și a
fost casată hotărârea din 07 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu
emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neântemeiată,

c o n s t a t ă:

La 07 septembrie 2016, Donciu Galina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică, intervenient accesoriu Ministerul
Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului cu privire la anularea refuzului.

În motivarea acțiunii a menționat că la 03.04.2006 pe zidurile casei, pe tavan și
pe plinte au mers fisuri verticale, casa a fost în stare de accident și a existat o
posibilitate reală de prăbușire.

A menționat că casa a ajuns în starea avariata în legătură cu scurgerea de apă și
așezarea fundamentului casei, care a fost confirmată prin Actul Comisiei
departamentale a Preturii sectorului Ciocana cu privire la cercetarea stării tehnice

casei de locuit din 18.04.2006.

A susținut că la 28.08.2006 a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” privind încasarea prejudiciului material în sumă de 124 455,35 de lei, prejudiciul moral în sumă de 2000 de lei și cheltuieli de judecată în sumă de 3000 de lei. Astfel, prin hotărârea din 12.12.2006 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău acțiunea a fost admisă integral. Prin decizia din 03 aprilie 2007 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SA „Apă- Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 12.12.2006 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău.

A relatat că datorită faptului că casa a fost în starea avariata, au fost forțați să rezolve urgent problema locuinței, mai ales că în familia reclamantei erau trei copii și se apropia - iarna. Astfel, această construcție nu a fost planificată de către ei.

A specificat că în luna noiembrie 2006 a fost construită Anexa - lit. A2 (01) 16,8 mp. Având în vedere faptul că această anexă a fost construită în situație de urgență, din considerente că nu aveau alt loc de trai, nu au întocmit la timp actele necesare.

A declarat că un an mai târziu, atunci când a fost verificat cazanul pentru gaze, s-a constatat că locul în care el a fost amplasat - după ce au apărut fisuri pe zidurile clădirii, pe tavan și pe plinte nu îndeplinește standardele cerute. În scopul de a consolida pereții au construit Anexa lit. A3(01) - 8,3 mp și Anexa lit.A4(01)-3,6 mp și anume suprafața totală a noilor anexe a fost de 11,9 mp. Cazanul nou pentru gaze a fost instalat la 02.11.2009.

A afirmat că s-a adresat Preturii Ciocana, mun.Chișinău pentru a rezolva chestiunea privind legalizarea Anexei lit. A3 (01) - 8,3 m.p. și Anexa lit. A4(01) -3.6 m.p.

A indicat că Pretura Ciocana mun. Chișinău le-a explicat că în conformitate cu lit. 1) art. 14 din Legea nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, se pot executa fără certificat de urbanism pentru proiectare și fără autorizație de construire anexe cu suprafața construită de pînă la 15 m.p la casele de locuit particulare, amplasate pe terenuri private.

A notat că, la 06.07.2016 s-a adresat Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor cu cerere prealabilă privind anularea refuzului nr. 409, însă a primit refuz nr. D-195/16 din 18.08.2016. A considerat că refuzul este ilegal și nefondat.

A solicitat anularea refuzului Inspecției de Stat în Construcții din 06.06.2016 cu nr.409, obligarea Inspecției de Stat în Construcții să adopte decizie pozitivă privind examinarea și obținerea concluziei în procesul - verbal de recepție finală cu privire la Anexa lit. A2 (01), Anexa lit. A3 (01) și Anexa lit. A4(01).

La data de 20.03.2017, avocatul Iurie Mihalachi în interesele reclamantei Donciu Galina a depus cerere suplimentară.

În motivarea cererii suplimentare a susținut că cererea în adresa Inspecției de Stat în Construcții a fost depusă la data de 19.04.2016, iar răspunsul Inspecției de Stat în Construcții a parvenit la data de 07.06.2016. La data de 06.07.2016 reclamanta a contestat răspunsul Inspecției de Stat în Construcții la organul ierarhic superior (Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor). Răspunsul Ministerului a

parvenit la 18.08.2016. Cererea de chemare în judecată a fost înregistrată în cancelaria Judecătorei Chișinău, Rîșcani la 07.09.2016. A indicat că, răspunsul la cererea prealabilă a fost primit la 18.08.2016, iar acțiunea în judecată a fost înregistrată la 07.09.2016, fapt ce denotă că reclamanta s-a încadrat în termenul de înaintare a acțiunii.

A menționat că în conformitate cu art.31 alin.(1) al Legii privind calitatea în construcții nr. 721/2000, Inspekția de Stat în Construcții se instituie de către Guvern, în subordinea Organului național de dirijare în construcții. Pct.2 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.662 din 10.11.2009- Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor este organul central de specialitate al administrației publice care elaborează și promovează politica statului în domeniul amenajării și planificării teritoriului urbanismului, construcției, producerii materialelor de construcție, locuințelor și dezvoltării regionale.

De asemenea conform Anexei nr.3 la Hotărârea Guvernului nr.662 din 10.11.2009, Inspekția de Stat în Construcții face parte din lista instituțiilor aflate sub monitorizarea Ministerului. Pct.34 din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.360 din 25.06.1996 prevede că, dispozițiile și deciziile Inspekției de Stat în Construcții pot fi reclamate Organului Național de dirijare în construcții sau în instanța judecătorească. Potrivit pct.36 din Regulament, hotărârile Inspekției în Construcție pot fi contestate la Organul național de dirijare a construcțiilor și în instanța de judecată. Art.2 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție definește construcțiile auxiliare și anexele, ca fiind construcții cu caracter definitiv sau provizoriu, menite să asigure activități complementare funcției de activitate/locuire, fiind amplasate în vecinătatea construcției principale, alcătuiesc împreună cu aceasta o unitate funcțională distinctă. Din categoria construcțiilor auxiliare și a anexelor fac parte bucătării de vară, șure, grajduri pentru animale, depozite, garaje, sere, piscine, băi. Susține că legislația permite executarea fără certificat de urbanism pentru proiectare și fără autorizație de construire a construcțiilor anexelor cu suprafața construită de până la 15 mp la casele de locuit particulare, amplasate pe terenuri private. Lotul de teren a fost acordat în proprietatea privată a reclamantei prin Decizia Consiliului mun.Chișinău nr. 17/13-1 din 30.12.2004, fapt care se confirmă prin Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.0100307445 din 21.02.2005.

Din lege se deduce faptul că, anexele A3(01) - 8,3 m.p. și A4(01) – 3,6 m.p., pot fi ridicate fără certificate de urbanism și autorizații de construcție.

A subliniat că, anexele edificate de reclamantă nu cad sub incidența Ordinului Ministerului nr.20 din 05.02.2009 cu privire la unele măsuri de diminuare a numărului de construcții neautorizate. Conform ordinului, pct.3, autoritățile publice locale sunt atenționate asupra inadmisibilității și ilegalității emiterii certificatelor de urbanism privind stabilirea regimului urban (sau a actelor similare), cu scopul

legalizării construcțiilor edificate după 2 ianuarie 1997 în mod neautorizat.

A susținut că locuința (casa) reclamantei a fost construită în anul 1976, fapt care se confirmă prin Actul de primire a casei individuale de locuit din 16.02.1977 și prin decizia Comitetului executiv al Sovietului norodului al raionului Okteabriskii RSSM nr. 424 din 23.02.1997.

A afirmat că în anul 2016, actul de recepție finală a fost perfectat doar în partea care se referă la anexele A2, A3 și A4. Astfel, regimul juridic aplicabil întregii construcții se raportează la perioada de până la 02.01.1997 și nu cade sub incidența pct.3 al Ordinului Ministerului 40 din 05.02.2009.

A notat că, conform pct.2 din Regulamentul privind recepția construcțiilor și a instalațiilor, aprobat prin Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.285 din 23.05.1996, investitorul este persoana fizică, sau juridică ce a încheiat contractul de executare a unor lucrări de construcție, supraveghează mersul îndeplinirii lui și preia lucrarea, iar executantul este partea contractantă care realizează lucrarea, sau reprezentanta acestuia, dacă lucrarea este realizată printr-o asociere. Susține că, luând în considerație că casa a fost în stare avariata, existând o posibilitate reală și eminentă de prăbușire, reclamanta a fost nevoită de a soluționa de urgență problema traiului.

Astfel în luna noiembrie 2006 a indicat că, reclamanta nu a reușit să încheie contract de executare a lucrărilor de construcție și se încadrează în noțiunea de investitor conform cerințelor stabilite prin Regulamentul de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente. Lucrările de construcție au fost efectuate în stare de urgență, cu ajutorul rudelor și prietenilor de familie. Această situație ieșită din comun a avut consecințe grave și asupra sănătății reclamantei, a soțului ei, care este tată a 3 copii - Donciu Iacob Alexa a.n.XXXXX, și care a decedat subit la data de XXXXX din motivul unei dereglări a XXXXX.

Menționează că efectuarea tuturor actelor necesare în legătură cu construcția a fost în grija exclusivă a soțului reclamantei, Donciu Iacob. Din cauza problemelor de ordin familial, a dificultăților financiare și a stării de sănătate precare, Donciu Iacob s-a adresat la Primăria mun. Chișinău cu cererea nr.6613 la data de 22.10.2015 pentru obținerea Certificatului de urbanism informațional (eliberat cu nr.677i-15 din 11.12.2015). După obținerea certificatului de urbanism, Donciu Iacob a depus actele pentru perfectarea Actului de recepție (eliberat cu nr.141 din 05.04.2016, primit de reclamantă, deoarece Donciu Iacob a decedat). Actul de recepție nr.141 din 05.04.2016 a fost prezentat la Inspecția în Construcții, de toți membrii comisiei, cu aviz favorabil Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale din 19.01.2016, Centrul de sănătate publică mun. Chișinău - 29.01.2016, Pretura sectorului Ciocana mun. Chișinău - 17.02.2016, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare, autorizare și disciplină în construcții din Primăria mun. Chișinău, dar pârâțul a refuzat semnarea acestui act.

A solicitat reclamanta anularea refuzului Inspecției de Stat în Construcții nr.406 din 06.06.2016, obligarea Inspecției de Stat în Construcții de a emite o decizie

pozitivă privind examinarea și acordarea concluziei în procesul-verbal de recepție finală cu privire la Anexa lit. A2, Anexa lit. A3 (01) și Anexa lit. A4 (01), încasarea din contul Inspecției de Stat în Construcții a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 07 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea a fost respinsă, ca tardivă.

Prin decizia din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Galina Donciu, reprezentată de avocatul Iurie Mihalache și a fost casată hotărârea din 07 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 14 septembrie 2018 Galina Donciu, reprezentată de avocatul Iurie Mihalache a declarat recurs împotriva deciziei din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea integral.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

S-a menționat că actul de recepție nr.141 din 05.04.2016 a fost prezentat la Inspecția în Construcții, de toți membrii comisiei, cu aviz favorabil Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale din 19.01.2016, Centrul de sănătate publică mun. Chișinău - 29.01.2016, Pretura sectorului Ciocana mun. Chișinău - 17.02.2016, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare, autorizare și disciplină în construcții din Primăria mun. Chișinău, dar pârâtul a refuzat semnarea acestui act.

S-a indicat că recurenta nu a reușit să încheie contract de executare a lucrărilor de construcție și nu se încadrează în noțiunea de investitor conform cerințelor stabilite prin Regulamentul de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente nr.285 din 23 mai 1996. Lucrările de construcție au fost făcute în stare de urgență, cu ajutorul rudelor.

În conformitate cu art.440 alin.(2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 21 noiembrie 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art.444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Galina Donciu, reprezentată de avocatul Iurie Mihalache neîntemeiat și care urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit.a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a determinat definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, apreciind probele prezentate de părți în corespundere cu prevederile art. 130 CPC, multiaspectual, complet, în ansamblul și interconexiunea lor, aplicând corect normele de drept material.

Materialele cauzei atestă, că Donciu Galina a depus cerere în adresa Inspecției de Stat în Construcții la data de 19.04.2016, prin care a solicitat recepționarea construcției la obiectivul casa de locuit particulară, situată în XXXXX (f.d 11).

Prin răspunsul Inspecției de Stat în Construcții nr.409 din 06.06.2016, s-a recomandat respingerea recepției finale a obiectivului nominalizat, din lipsa faptului că lucrările au fost executate neautorizat (f.d 10).

La data de 06.07.2016, reclamanta Donciu Galina a contestat răspunsul Inspecției de Stat în Construcții la Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, solicitând anularea refuzului Inspecției de Stat în Construcții din 06.06.2016 cu nr.406, obligarea Inspecției de Stat în Construcții de a emite o decizie pozitivă privind examinarea și acordarea concluziei în procesul-verbal de recepție finală cu privire la Anexa lit. A2 Anexa lit. A3 (01) și Anexa lit. A4 (01) (f.d 9).

În conformitate cu răspunsul nr.D-195/16 din 18.08.2016, Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor a informat-o pe reclamanta Donciu Galina că cerințele invocate în cererea prealabilă nu corespund (f.d 8).

Înaintând prezenta acțiune în judecată împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică, intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a solicitat anularea refuzului Inspecției de Stat în Construcții nr.406 din 06.06.2016, obligarea Inspecției de Stat în Construcții de a emite o decizie pozitivă privind examinarea și acordarea concluziei în procesul-verbal de recepție finală cu privire la Anexa lit. A2, Anexa lit. A3 (01) și Anexa lit. A4 (01), încasarea din contul Inspecției de Stat în Construcții a cheltuielilor de asistență juridică.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii ca fiind tardivă.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de Galina Donciu, reprezentată de avocatul Iurie Mihalache a ajuns la concluzia de a casa hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neântemeiată.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs reține că decizia instanței de apel din 04 iulie 2018, a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, respectiv urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000 prevede că, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Conform art. 17 alin. (1) lit. a) și b) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la, data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia, sau data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri.

Colegiul civil relatează că instanța de apel corect a specificat că curgerea termenului de prescripție începe din momentul când a fost primit un răspuns referitor la legalitatea refuzului contestat și anume, din data de 18.08.2016, dată la care Donciu Galina a recepționat răspunsul nr. D-195/16 prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 07 septembrie 2016, adică în interiorul termenului de 30 de zile.

Astfel, în circumstanțele enunțate, soluția primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii înaintată de Donciu Galina, ca tardivă este eronată.

Colegiul menționează că prima instanța eronat a indicat și faptul că Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor nu deține calitatea de organ de control asupra dispozițiilor și deciziilor Agenției pentru Supraveghere Tehnică, deoarece Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor nu urma să examineze fondul cererii prealabile, dar urma să expedieze conform competenței ce ține de examinarea litigiului dat.

La fel, instanța de recurs indică că recurenta Donciu Galina în cererea de chemare în judecată a menționat faptul că Anexele la casă de locuit particulară au fost construite în anul 2006, în lipsa autorizației de construire, certificatului de urbanism și a proiectului de execuție. Iar, Inspekția de Stat în Construcții, prin acțiunile sale doar a refuzat recepția finală a Anexelor la casa de locuit particulară, pe motivul necorespunderii documentației prezentate de către recurentă cu exigențele legale, iar construcția a cărei recepție finală se solicită a fost ridicată neautorizat.

Astfel, Inspekția de Stat în Construcții nu este în drept să semneze procesul-verbal de recepție finală a obiectivelor neautorizate.

Or, conform pct.2 din Ordinul Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului nr.20 din 05.02.2009, cu privire la unele măsuri de diminuare a numărului de construcții neautorizate, se interzice Inspekției de Stat în Construcții avizarea (semnarea) proceselor-verbale de recepție finală a obiectivelor construite după 2 ianuarie 1997 în mod neautorizat.

Conform pct.21 alin.(7) din Hotărîrea Guvernului nr. 285 din 23.05.1996 cu privire la aprobarea Regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente, comisia de recepție recomandă amânarea recepției în cazul cînd obiectul a fost construit nelegitim (fără certificatul de urbanism, fără proiect, fără autorizație de construire).

Nu poate fi reținut argumentul recurentei Donciu Galina precum că nu cade sub incidența Ordinului Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului nr.20 din 05.02.2009, cu privire la unele măsuri de diminuare a numărului de construcții neautorizate, din considerentul că casa aflată în litigiu a fost construită în anul 1967, or, se atestă cu certitudine că construcțiile executate neautorizat, au fost realizate în anul 2006, după cum indică însăși recurenta în cererea de chemare în judecată.

Conform art.21 din Legea privind calitatea în construcții nr. 721 din 02.02.1996, în vigoare la momentul adresării reclamantei cu cerere privind semnarea procesului-verbal de recepție finală, ulterior fiind completat prin Legea nr.185 din 21.09.2017, în vigoare 27.10.2017, controlul de stat al calității în construcții cuprinde inspecții la factorii implicați în proiectarea, execuția, exploatarea și postutilizarea construcțiilor, producerea materialelor și articolelor pentru construcții, privind existența și respectarea sistemului calității. Controlul de stat al calității în construcții se exercită de către Inspecția de Stat în Construcții.

În aceste condiții, nu pot fi reținute nici argumentele recurente precum că instanța de apel la examinarea pricinii nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii în fond și că a aplicat greșit normele de drept material, deoarece acestea sunt declarative, lipsite de suport legal și probatoriu.

Analizînd întregul material probator administrat în cauză, prin prisma criticilor invocate de către recurentă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția instanței de apel întemeiată și legală.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Galina Donciu, reprezentată de avocatul Iurie Mihalache.

Se menține decizia din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Donciu împotriva Agenției pentru

Supraveghere Tehnică, intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului cu privire la anularea refuzului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru